

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

der nu formodentlig bliver nedsat, har yderligere spørgsmål at stille, skal vi fra ministeriets side på bedste måde søge at bistå udvalget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Sørensens): Som det vil fremgå af de bemærkninger, jeg på forslagsstillerne vegne gjorde ved fremsættelsen af forslaget, har det til hensigt at få nedsat et udvalg i lighed med det, som arbejdede i sidste samling, således at det kan fortsætte arbejdet og behandle det materiale, som den højtærede minister har stillet os i udsigt vi meget snart kan forvente.

Jeg skal ikke fordybe mig i den ret omfattende debat, der har været ført, eller gentage nogle af de argumenter, der blev fremført sidste år, da forslaget blev grundigt debatteret. Jeg skal blot henviser til mine udtalelser dengang og vil efter forhandlingens afslutning foreslå, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til behandling i et udvalg.

Carl P. Jensen: Heller ikke jeg skal komme med mange bemærkninger om forslaget. Da det var til behandling i tinget den 23. februar i fjor, fremsatte jeg nogle betragtninger, der dækkede mit partis opfattelse. Forslaget kan efter vor opfattelse med rette betegnes som et anti H. og K.-forslag; det er dets hensigt, selv om man vil bestride det. Jeg kan henviser til, hvad jeg sagde dengang, og som kan læses i Folketingsstidende 1955-56, sp. 3097—3104.

Måske skulle jeg gøre et par bemærkninger i anledning af, at forslaget nu er genfremsat. Når det genfremsættes, må det være udtryk for, at det drejer sig om en hjertesag for forslagsstillerne, og derfor synes jeg, det bør oplyses, at der til behandling af forslaget i fjor, der som sagt var til første behandling den 23. februar, den følgende dag blev nedsat et 17 mands udvalg. Dette udvalg holdt sættende møde den 29. februar, og derefter blev der holdt ét udvalgs møde, den 7. marts. Her blev stillet en række spørgsmål, hvoraf udvalget, således som det blev oplyst af den højtærede minister, fik besvaret de fleste inden for en rimelig frist, i hvert tilfælde således at

udvalget kunne være gået i gang med arbejdet. Ikke desto mindre er det en kendsgerning, at der ikke siden den 7. marts har været afholdt noget møde i udvalget. Om årsagen er den, set fra forslagsstillerne side, ret ubehagelige spørgelyst, som bl. a. det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard lagde for dagen i udvalget, kan jeg ikke vide noget om. Jeg minder om, at jeg ved forslagets første behandling her i salen stillede en række spørgsmål, som jeg i hvert tilfælde ikke fik svar på, og derfor er det vel også forståeligt, at man ikke ligefrem har presset på for at få fortsat udvalgsbehandling.

Nu kan jeg meget vel forestille mig, at man heroverfor vil sige, at når udvalget ikke har holdt flere møder siden den 7. marts, er det, fordi man ikke havde fået samtlige udvalgets spørgsmål til ministeren besvaret. Hvis man, og det vil slet ikke overraske mig, vil bruge den forklaring, vil jeg hævde, at der i hvert tilfælde havde været tilstrækkeligt materiale for udvalget at tage fat på. Jeg vil gerne føje til, at hvis et udvalg i almindelighed ikke skulle kunne gå i gang med arbejdet, før samtlige fremsatte spørgsmål var grundigt besvaret fra a til z, så det galt ud for udvalgsarbejdet i tinget.

Jeg kunne altså efterlyse en motivering for, at forslaget nu kommer frem igen, skønt man ikke har benyttet det forløbne folketingsår til at færdigbehandle det, men det skal jeg undlade at gøre, for jeg tror ikke, man kan svare herpå.

Endelig vil jeg gøre den bemærkning, at jeg for mit vedkommende finder forslaget ganske overflødig.

Bertel Dahlgaard: Jeg er meget tilfreds med, at dette forslag genfremsættes. Sidste folketingsår var det jo, som om interessen for forslaget i nogen grad forsvandt hos forslagsstillerne efter debatten her i tinget, idet, som det ærede medlem hr. Carl P. Jensen meget rigtigt gjorde opmærksom på, der kun i de måneder, som derefter forløb, blev holdt ét møde, som ikke var et arbejds møde. Man fik efterhånden det indtryk, at interessen forsvandt, da det blev krævet, at undersøgelserne på disse områder måtte omfatte alle former for organisationstvang.